

[A. C. Normann.]

sætte flere lærlinge, men som i henhold til de aftaler, arbejdsgiverne ikke har kunnet få ændret, ikke får lov dertil.

Jeg har en enkelt bemærkning til det ærede medlem hr. Hans Rasmussen, der også var inde på spørgsmålet om typograferne og bogtrykfaget. Efter min mening var det ærede medlems bemærkninger her forkerte, idet jeg tror, det ærede medlem mangler kendskab til de faktiske forhold. Jeg vil i denne forbindelse pege på, at der måske er et område, hvor tanken om værkstedsskoler burde og kunne realiseres, og hvor der kunne skabes en mulighed for adgang til uddannelse i større omfang, nemlig indenfor de større dagblade, som ikke rigtig mener, at de er i stand til at gennemføre en lærlinguddannelse, og slet ikke har nogen uddannelse, der svarer til bladenes størrelse. De har enten slet ingen eller så godt som ingen lærlinge — vist hovedsagelig af den grund, at deres virksomhed trods bladenes og trykkeriernes størrelse ikke er alsidig nok til, at de synes, de kan give lærlingene den uddannelse, de skal have. Der kunne efter min mening måske findes en udvej her, som i nogen grad kunne afhjælpe manglen på lærepladser.

Det ærede medlem hr. Hans Rasmussen hævdede, at jeg skulle have sagt noget i retning af, at arbejdskraftens bevægelighed kunne afskaffe arbejdsløshed. Det har jeg naturligvis ikke gjort, det er en misforståelse. Jeg har talt om bevægeligheden og udtalt, at jeg mente, at større bevægelighed kunne hjælpe en hel del også i relation til den lov, vi taler om; det er klart. Men skal vi ind på en diskussion om en sådan bevægelighed af arbejdskraften, at det virkelig kan batte noget og få den betydning for beskæftigelsen, som det radikale venstre ofte har peget på igennem de sidste åringer, så begynder vi at røre ved spørgsmålet om mindre stivhed i selve fagmonopolet også for svendenes vedkommende. Det har imidlertid ikke relation til det foreliggende lovforslag, så det må vi vist tale om en anden gang.

Ingmar Wagner: Jeg takker ministeren for det svar, jeg fik, og det glæder mig meget at høre, at lokaleproblemet slet ikke

er så stort, men at grunden til bestemmelsen om de 8 år må søges i politiske vanskeligheder. Mon ikke der skulle være mulighed for at overvinde disse vanskeligheder? Såvidt jeg har kunnet høre på den ærede ordfører for retsforbundet (J. M. Pedersen) og den ærede ordfører for det radikale venstre (A. C. Normann), er de ikke decidede modstandere af dagskolen, og hvis man i udvalget sagligt kan påvise, at der er mulighed for, at man så og så hurtigt kan få oprettet dagskolerne, så tror jeg, dette krav bliver meget, meget vanskeligt at afvise. Jeg stiller mig stadig skeptisk overfor den opfattelse, at det skal vare ca. 8 år, selvom der skulle være politiske vanskeligheder tilstede; de må kunne overvindes, hvis der kan udarbejdes de fornødne forslag og fremskaffes de nødvendige overbevisende oplysninger. Det ærede medlem hr. Hans Rasmussen kom jo med nogle meget interessante oplysninger om, at det ikke alene drejer sig om vanskeligheder ved oprettelse af skolerne, men at der på visse områder var direkte besparelser med hensyn til lærerkræfterne o. s. v.

Kommunisterne vil naturligvis principielt gå ind for ethvert fremskridt, men vi mener ikke, at der i dette tilfælde er taget det fornødne hensyn til ungdommen.

Man kunne måske også foreslå de ærede ordførere at tale lidt med deres partiers ungdomsorganisationer. Det gælder også de ærede ordførere for det konservative folkeparti og for venstre. De ville da sikkert få at høre, at deres ungdomsorganisationer går ind for dagskole og synes, at den skal gennemføres meget hurtigere, end det foreslås her. I ungdomskommissionen har disse synspunkter også været fremme. Hvis det kunne ske samtidig med, at der fra ministerens side kom et nyt forslag, som virkelig viste, at det kunne lade sig gøre hurtigere, så tror jeg ikke, at partierne ville sætte sig i et så stærkt modsætningsforhold til ungdommen, som de ville gøre ved at gå imod.

Til slut en enkelt bemærkning til det ærede medlem hr. A. C. Normann. Jeg deler den opfattelse, at der ingen grund er til at frygte for, at der bliver nogen overproduktion af faglige arbejdere, men jeg synes, det er lidt forkert at stille det op på den måde, som det ærede medlem gjorde i sine ind-